

prima instanță - (Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău) Iu. Potîngă
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, |A. Pahopol, V. Negru

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Iachimciuc Alexandru în interesele lui Lica Sergiu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală "Regia Comunal-Locativă Cricova" împotriva lui Lica Sergiu cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Lica Sergiu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 14 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2016 Întreprinderea Municipală "Regia Comunal-Locativă Cricova" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Lica Sergiu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la data de 26 mai 2014 a încheiat cu Lica Sergiu contractul de prestare a serviciilor comunale nr. 462/19.

De asemenea, a menționat că conform pct. 4.1 din contract, consumatorul este obligat să achite plata pentru serviciile prestate (apă potabilă, salubritate) în luna precedentă pînă în ultima zi a lunii următoare.

La fel a relatat că Lica Sergiu nu și-a onorat obligațiunile de plată pentru prestarea serviciilor comunale în termenul stabilit, pentru perioada 01 noiembrie 2014 – 30 aprilie 2016, acumulînd o datorie de 30.310 lei, inclusiv penalitatea.

Întreprinderea Municipală "Regia Comunal-Locativă Cricova" solicită încasarea de la Lica Sergiu a datoriei în mărime de 30.310 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 14 septembrie 2016

acțiunea înaintată de Întreprinderea Municipală ”Regia Comunal-Locativă Cricova” a fost admisă și s-a încasat de la Lica Sergiu în beneficiul Întreprinderii Municipale ”Regia Comunal-Locativă Cricova” datoria pentru serviciile locativ-comunale în mărime de 30.310 lei și taxa de stat în mărime de 909 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de Lica Sergiu și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 14 septembrie 2016.

La 29 mai 2017 avocatul Iachimciuc Alexandru a declarat în interesele lui Lica Sergiu recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu restituirea cauzei la rejudecare.

Avocatul Iachimciuc Alexandru, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a examinat superficial cauza dedusă judecății.

La fel a menționat că recurentul nu a recepționat factura în baza căreia a fost invocată formarea datoriei, or anume această factură este unicul act în baza căruia se poate solicita încasarea datoriei pentru prestarea serviciilor comunale. Or, recurentul a recepționat factura abia după ce instanța de apel a examinat cauza.

La fel reiterează că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, or odată ce a fost invocat faptul că recurentul nu a recepționat factura, referindu-se la faptul că serviciul de prestare a apei potabile nu corespunde standardului, instanța de apel urma să admită solicitările recurentului.

Consideră că prin restituirea pricinii spre rejudecare, va fi examinată concomitent și cererea de chemare în judecată înaintată de Lica Sergiu cu privire la contestarea facturii.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 28 februarie 2017.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Copia deciziei a fost expediată părților la 11 mai 2017 (f.d. 75).

Recursul a fost declarat la 29 mai 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune

verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurrate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Iachimciuc Alexandru în interesele lui Lica Sergiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Iachimciuc Alexandru în interesele lui Lica Sergiu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari